

Во вре́мѧ оно, вшедшъ Іисѹсъ въ Капернау́мъ, приступи къ немъ Сотникъ, молѧ єго, и глаголи Господи, Отрокъ мої лежитъ въ домѣ ѿславленъ людѣмъ сѣражда. И глагола Ему Іисѹсъ азъ пришедшъ ищѣли єго. И шевѣша въ Сотникъ, рече Ему: Господи, иѣсъ досѣтъ, да подѣ кроѣ вънѣши, но токмо р҃цы слоѣ, и ищѣлъ естъ Отрокъ мої ибо азъ человѣкъ есъ подъ властію, и май подъ себѣю вѣни. и глаголю се мъ: иди, и идетъ. и друГОмъ: приди, и приидетъ. и рабъ моемъ: сотвори сїе, и сотворитъ. Слышавъ же Іисѹсъ, оудивися, и рече градѹшымъ по нѣмъ амѣнь глаголю вѣмъ: ии бо іерали толики вѣры ѿбрѣтутъ. Глаголю же вѣмъ, іако мнози ѿ боятъ и зѣпадъ пріидутъ, и возложутъ со авраамомъ, и ісаакомъ, и іаковомъ во царствіи ивѣснѣмъ. Сынове же царствія и згнаніи вѣдутъ во тмъ кромѣшилью, тѣ вѣдутъ плакъ и скрежетъ вѣшомъ. И рече Іисѹсъ Сотникъ: иди, и іакоже вѣровалъ еси, вѣди тибѣ: и ищѣлъ ѿтрокъ єго въ той часъ.

ВѢКТЕНІѢ:

Брачъ душъ и тѣлесъ со оумилѣніемъ въ сердцахъ скрѣшенномъ къ тебѣ припадаемъ, и стендюще въ пїемъ ти: ищѣли волѣзни, оукраччи страсти душѣ и тѣла раба твоего илмъ, и прости Ему иако благосердъ, вѣлъ прегрешенія, болѣна и ивѣслия. и скоршъ возвѣгни ѿ дѣла волѣзни, молимъ